

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en alderspension, der er baseret på bidragsbetaling som den, der er fastsat i den spanske socialsikringsordning, som følger af bidrag betalt af og til fordel for arbejdstageren under hele dennes karriere, omfattet af begrebet »ansættelsesvilkår«, jf. forbuddet mod forskelsbehandling i § 4 i direktiv 97/81⁽¹⁾?
- 2) Såfremt Domstolen måtte besvare det første spørgsmål bekræftende og fastslå, at en alderspension som den, der er indeholdt i den spanske socialsikringsordning, og som er baseret på bidragsbetaling, er omfattet af begrebet »ansættelsesvilkår« i § 4 i direktiv 97/81, skal forbuddet mod forskelsbehandling i § 4 da fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, der — som følge af en dobbelt anvendelse af pro rate temporis-princippet — af deltidsansatte kræver en forholdsmæssigt længere bidragsperiode i forhold til fuldtidsansatte for i givet fald at få adgang til en alderspension baseret på bidragsbetaling, hvis størrelse er forholdsmæssigt nedsat i forhold til de deltidsansattes arbejdstid?
- 3) Som supplerende spørgsmål til de foregående spørgsmål, kan en lovgivning som den spanske lovgivning (der er indeholdt i syvende tillægsbestemmelse til den almindelige lov om social sikring), som vedrører ordningen for bidrag til, adgang til og fastsættelse af alderspension for deltidsansatte anses for et af de »lønelementer og lønvilkår«, som er omfattet af forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 4 i direktiv 2006/54⁽²⁾ og artikel 157 i den konsoliderede udgave af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 141 EF)?
- 4) Som et subsidiært spørgsmål til de foregående spørgsmål, for det tilfælde, at den spanske alderspension, baseret på bidragsbetaling, hverken er omfattet af begrebet »ansættelsesvilkår«, eller af begrebet »lønelementer og lønvilkår«, skal forbuddet mod direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn, som er fastsat i artikel 4 i direktiv 79/7⁽³⁾ da fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, der — som følge af en dobbelt anvendelse af pro rata temporis-princippet — af deltidsansatte (som hovedsageligt er kvinder) kræver en forholdsmæssigt længere bidragsperiode i forhold til fuldtidsansatte for i givet fald at få adgang til en alderspension, baseret på bidragsbetaling, som er forholdsmæssigt nedsat i forhold til de deltidsansattes arbejdstid?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EF af 15.12.1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — Bilag: Rammeaftale om deltidsarbejde (EFT L 14, s. 9).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

⁽³⁾ Rådets direktiv 79/7/EØF af 19.12.1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6, s. 24).

Appel iværksat den 22. juli 2011 af Région Nord-Pas-de-Calais til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. maj 2011 i forenede sager T-267/08 og T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais og Communauté d'Agglomération du Douaisis mod Kommissionen

(Sag C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Région Nord-Pas-de-Calais (ved avocats M. Cliquennois og F. Cavedon)

De andre parter i appelsagen: Communauté d'Agglomération du Douaisis, Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. maj 2011 i forenede sager T-267/08 og T-279/08 ophæves.
- Der gives Région Nord-Pas-de-Calais medhold i de påstande, som regionen har nedlagt i sagen i første instans.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført to anbringender til støtte for appellen.

Med det første anbringende foreholder Région Nord-Pas-de-Calais Retten at have nægtet at undersøge de klagepunkter, som er blevet fremsat over for Kommissionens beslutning K(2008) 1089 endelig af 2. april 2008, tilbagekaldt og erstattet af Kommissionens afgørelse K(2010) 4112 endelig af 23. juni 2010, begge om samme statsstøtte C 38/2007 (ex NN 45/2007). Ifølge appellanten besvarer den nye afgørelse i realiteten de indlæg, som appellanten har afgivet i forbindelse med det oprindelige søgsmål for Retten, uden at appellanten får mulighed for at blive hørt inden for rammerne af en ny forudgående administrativ procedure.

Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar og kontradiktionsprincippet i forbindelse med den administrative procedure, idet Kommissionen har vedtaget en ny afgørelse ved at fritage sig for forpligtelsen til at overholde de væsentlige formkrav forbundet med denne vedtagelse. Kommissionen har således ændret sin analyse vedrørende arten af den omhandlede statslige foranstaltning og revideret metoden for beregning af de referencetsatser, der er gældende på tidspunktet for tildelingen af statsstøtten til Arbel Fauvet Rail SA.